

eTabita

Milé čtenářky a milí čtenáři,

(Úmyslně píší obojí, protože v objednávkách se objevili i muži a tak mohu vesele používat i a ne y) máte před sebou první číslo magazínu pro ženy Tabita.

Samozřejmě jsme se snažili, abychom vám přinesli pěkný časopis, přesto však toto první číslo nemůže být zcela plnohodnotné. Některé rubriky teprve otevíráme a vlastně vám je jen představujeme. Hlavně však se nám až nyní otevírá postupná spolupráce s mnohými přispěvateli. V neposlední řadě se některé, především technické věci učíme za pochodu a máme proto naději, že časopis bude čím dál lepší.

I když vám přichází časopis jako internetový, chceme se co nejvíce přiblížit tištěné formě časopisů. Tomu odpovídá i větší rozsah, než je běžné u internetových časopisů, ke kterým se již opakovaně nevracíte. Uložte si proto časopis do počítače nebo si jej vytiskněte, aby vám nesloužil jen pro jednorázové přečtení.

Poté co jsme poslali nabídku časopisu Tabita, jsme dostali množství objednávek a zároveň i mnohé otázky. Následující informace jsou odpovědi na nejčastější dotazy.

- *Jméno časopisu je Tabita, eTabita je jméno jeho internetové verze.*
- *Magazín Tabita bude křesťanský časopis nejen pro křesťany.*
- *Časopis vydává nezisková organizace Tabita. Hledáme formu zaštitění Křesťanskou misijní společností.*
- *V redakční radě Tabity jsou ženy z různých církví, všechny jsou zapojeny ve svých sborech.*
- *Publikovat budeme příspěvky širokého spektra přispěvatelů.*
- *Časopis bude vycházet čtvrtletně, podle ročních období.*
- *V současné době bude časopis finančně zajišťován z dobrovolných darů. Tabita bude mít vlastní účetnictví a budeme přinášet zprávy o hospodaření. Dárcům můžeme vystavit potvrzení na odpočet daní.*
- *Vždy když vyjde nové číslo Tabity, dostanou zájemci, kteří si Tabitu objednali, email s odkazem na stažení daného čísla. Starší čísla Tabity budou ke stažení na internetových stránkách, které jsou v přípravě.*
- *Tištěná forma Tabity je pro nás v současné době nedostupná vzhledem k finanční náročnosti. Pokud bude v budoucnu dostatečné množství odběratelů, rádi budeme vydávat i klasický papírový časopis.*
- *Pokud již nebudete chtít časopis nadále dostávat, odhlaste jej na adrese expedice@etabita.cz.*

Vydává Sdružení Tabita

Redakční rada: Alena Šelongová, Luba Šťastná, Jana Nogová, grafická úprava: Alexandra Šillerová, jazyková korektura: Milena Krumphanzlová, Věra Dvořáková, překlady: Milena Krumphanzlová, Jana Nogová, expedice: Lucie Vomočilová, Iva Procházková

Adresa: Havlíčkovo nám. 548, 284 01 Kutná Hora, email: etabita@etabita.cz
Za obsah odpovídá autor článku

OBSAH

 <p>Ty a svět okolo vše, co se týká vztahů, rodiny, dětí, hospodaření.....</p>	<p>Rodina Existuje recept na šťastné manželství.....str. 5, 6 Recept na manželský koláč.....str. 6 Statistika.....str. 5, 6 Tři nebezpečí.....str. 7 10 rad pre šťastné manželstvo.....str. 7 Doma je tam, kde.....str. 13 Provětrej skříně.....str. 14</p>	 <p>Receptárium nápadů jak vařit když... mám málo peněz, mám málo času, chci se blyšknout, přijde hodně lidí.....</p>	<p>Jak vařit, když je hodně zeleniny.....str. 17</p>
 <p>Jak na to o domácnosti, bydlení, praktické rady - nápady na dárky, včetně receptů.....</p>	<p>10 tipů, abys neomdlela, když někdo zazvoní.....str. 13</p>	 <p>Help! potřebuji nebo nabízím pomoc, inzerce, bláši trh, ...</p>	<p>Jak pomoci Tabitě.....str. 18</p>
 <p>Řekni mi odpovědi na vaše dotazy</p>	<p>Otevření rubrikystr. 5</p>	 <p>Dobré čtení úvahy, fejetony, zamyšlení, povídky, ankety, vyučování</p>	<p>Vyber si dobrý díl.....str. 4</p>
 <p>Cestománie nápadů na výlety, místa vhodná pro dovolenou, poznáváme nová místa,</p>	<p>Zajdi do lesa.....str. 15 Krumlov.....str. 16</p>	 <p>Představujeme zajímavé organizace, lidí, akce.....</p>	<p>Emerge Příběh Lindy.....str. 9, 10, 11. Nádoby plné hlíny.....str. 11 Povstaň a rozjasni se.....str. 12</p>
 <p>Můj příběh příběhy lidí kolem nás, ať už to budou příběhy životní nebo malé životní epizody</p>	<p>Žádná práce pro Pána není marná.....str. 8 Příběhy z cest - Filipíny.....str. 12 Pod oblakem Ukázka z životopisu Ludmily Hallerové.....str. 4 Podzimní listy.....str. 14</p>	 <p>A ještě mnohé další :-)</p>	<p>Nabídka CD pro děti.....str. 18</p>

PŘÍŠTĚ NAJDETE

1. díl životopisu Ludmily Hallerové, včetně fotografie jí a její rodiny z roku 1932
Řekni mi ... - Co dělat, když mám strach o své dítě
Představujeme Aglow
Byla jsem v Betlémě
Aby se děti nenudily, aneb co když je venku ošklivo.
Je mé dítě zralé na školu?
Další zprávy z Filipín
Jak vařit, když je svátek, aneb předkrm dělá jídlo slavnostní
Povídku Hany Pinknerové
a další

Vzkříšení Tabity

Něco z historie:

Bylo to v roce 1993, kdy se několik věřících žen shodlo na tom, že by bylo moc potřebné, aby křesťanské ženy mohly mít svůj časopis či magazín, ve kterém by mohly čerpat „moudrosti“ všedních dní nebo do kterého by mohly posílat své zážitky, svá vítězství i pády pro poučení druhých.

Tak tedy vznikl „Magazín pro všechny, kteří touží žít lépe.“

Biblický verš, který nás provázel touto činností, byl z Přísloví 31,10: „Ženu statečnou kdo nalezne? Je daleko vzácnější nad perly.“

Hodně jsme se modlily za název a všechny jsme přijaly jméno TABITA. Chtěly jsme se stát přesně tím, čím Tabita byla pro druhé (Skutky 9,36-42). Dnes si myslím, že ten název byl tak trochu prorocký. Časopis Tabita, tak jako Tabita z Bible, po několika letech 'zemřel'.

Když jsem jezdila sloužit ženám po České republice, hodně jste se mě na ni ptaly. Zdůrazňovaly jste její potřebnost.

Něco z přítomnosti:

Tabita zemřela, aby pro vás znovu ožila, aby přinášela radost, poučení i pomoc. Dnes po osmnácti letech od Tabitina prvního narození, po mnoha modlitbách, kalkulacích a s notnou dávkou víry prožíváme zázrak Boží milosti, vzkříšení magazínu TABITA. Prozatím jej budeme prezentovat pod názvem „eTabita“ a budeme ji posílat na Vaše e-mailové adresy, ale časem, dá-li Pán, je naší vizí přejít na tištěnou formu. To vše, jak a co se bude s eTabitou dít, bude tak trochu záležet na vašem zájmu ji číst a sdílet se o vašich zkušenostech i s ostatními.

Lubona Šťastná

Alena Šelongová

PROSBA:

Pokud máte zájem o spolupráci s eTabitou, zašlete nám laskavě informaci o vás nebo nějaký příběh z vašeho života, života vaší rodiny či vašich dětí. Můžete psát o tom, co vás povzbudilo nebo co vás vyvedlo z míry, o tom, jak jste se dostaly zpět a jak se vše urovnalo, jak Bůh působí ve vašem životě, ve vašem okolí. Můžete zmínit i to, čemu nerozumíte a chtěly byste to pochopit, či máte-li dobrý recept na chutné (a dokonce i rychlé) jídlo, to vše pošlete k obohacení našeho magazínu. Myslím si, že námětů je hodně, je jen třeba najít v sobě odvalu a napsat na mail eTabity to, o co se chcete podělit s druhými ženami. Pokud mi chcete napsat či se zeptat na cokoli ohledně eTabity, pak mi můžete napsat na můj osobní email: selongova@etabita.cz. Ráda na vaše emaily odpovím.

Těším se, že se navzájem poznáme a budeme spolupracovat na tom, abychom ukázaly mnohým kolem nás, že se dá žít i v tomto světě v Boží přítomnosti, že žijeme s Bohem své všední dny uprostřed rodiny i v zaměstnání, že se můžeme radovat, těšit se na nové věci, ale hlavně budovat se v našem Pánu Ježíši Kristu.

Alena Šelongová

A je to tady

Jsem nadšena. Jsem nadšena, protože píši úvodník k prvnímu číslu časopisu, který se vrací do Čech. Proč jsem tak nadšena? Již delší dobu mám před sebou dva obrazy.

Obraz první: Jdu domů z práce podvečerním městem. Jsem unavená, uondaná a těším se, jak si doma udělám kávu, schoulím se do svého křesla a otevřu si nějaký časopis. Dívám se do bohaté nabídky časopisů za výlohou. Který si vybrat? Navštěvené časopisy pro ženy se nabízejí svými barevnými titulními stránkami. Který „použít“? Dívám se. Drby, pomluvy, VIP zprávy, móda, která se nedá nosit, tipy na bydlení za ceny, na které nikdy nedosáhnu, horoskopy a zase drby, pomluvy... Tak nic, zůstanu u té kávy.

Obraz druhý: Začíná znovu vycházet Tabita, křesťanský magazín pro ženy. Je to časopis pro mě, pro mé kamarádky, pro mou sousedku. Rozhovory, fejetony, recepty, podle kterých se dá vařit, móda, která se dá nosit, nápady na bydlení, na které mám i já, toulání po Čechách, rady lékaře, názory křesťanských žen, svědectví o Boží moci, věrnosti, lásce a moci...

Dávám si dva obrazy vedle sebe. Už vidím, jak se choulím do svého křesla, dávám si kávu nebo něco jinak dobrého, beru si Tabitu a začtu se. Víím, že to bude čas, který nebude promarněný, čas, který bude pro mne příjemný a užitečný.

Proto jsem dnes nadšena, protože můj druhý obraz se stává realitou. Začíná vycházet obnovená Tabita.

Vlastně začíná vycházet eTabita, protože časopis, který právě dostáváte, je elektronický. Zájemci (či spíše zájemkyně) ho budou dostávat na své emailové adresy. I v této podobě bude velmi dobře použitelný. Někdo si ho vytiskne, někdo si vytiskne jen ty části, které jej zaujaly, někdo si ho přečte z monitoru svého počítače. Můžete ho přeposílat svým známým, můžete si ho uložit do počítače. Otevře se možnost komunikace přes naši e-mailovou poštu.

Možná je odvážné v dnešní době, kdy jsme zaplaveni všemi možnými tiskovinami, začínat s novým časopisem. Ale já věřím, že tato myšlenka přišla od Boha. Věřím, že máme přinést ženám (a nejen ženám) časopis, který by byl pro ně potěšením, radostí i obohacením.

Proto jsem dnes nadšena. A doufám, že nadšeni budou i všichni její čtenáři.

Lubona Šťastná

Vyberte si dobrý díl

Milé sestry,

jednou z vlastností Božího slova je jeho schopnost oslovit člověka, zasáhnout jej přesně tam, kde se nachází nějaká ta potřeba, otázka, bolest nebo i tma či hříchy. To je důvodem, proč Bibli čtou lidé prostí i vzdělání, bohatí i chudí, mladí i staří. Duchovní stav církve (potažmo i celé společnosti) je pak přímo úměrný naší schopnosti číst Boží slovo, respektive ochotě, zda dovolíme Božímu slovu, aby nás zasáhlo do srdce a inspirovalo. Slovo, kterým vás chci dnešního dne pozdravit, vychází z evangelí, z příběhu notoricky známého, takže se omezím jen na stručné připomenutí děje.

V domě Marie a Marty se konají horečné přípravy na vzácnou návštěvu – za několik okamžiků dorazí Ježíš se svými učedníky. Dvě ženy, sestry, jedna se jmenuje Marta a druhá Marie, mají plné ruce práce. Nicméně nedaří se vše zvládnout ve stanoveném čase, Ježíš přichází do nehotového (každá hospodyně zná pocit, jaký to vyvolá: všude nepořádek a hosté jsou už zde). Zdá se, že Ježíš si neláme hlavu s tím, že jídlo není připraveno. Posadí se a začíná vyučovat. A v tuto chvíli dochází k něčemu, co se stalo příčinou několika následujících událostí, mimo jiné i důvodem, proč o tom všem čteme v Bibli. Dvě sestry reagují zcela odlišně: jedna pracuje s ještě větším úsilím, druhá odkládá zástěru a posadí se Ježíši k nohám, aby mohla poslouchat Jeho vyučování. Dochází ke střetu mezi oběma ženami, Ježíš se (v rozporu s tehdejšími zvyklostmi) postaví jednoznačně za Marii. Co nám chce tímto příběhem Duch svatý říci?

Za prvé – v tomto okamžiku byl porušen zaběhlý pořádek, který v izraelské společnosti platil. Místo ženy bylo jednoznačně u plotny. Místo u nohou vyučujícího rabína bylo vyhrazeno čestným učedníkům (viz Sk 22,3 ČSP nebo NBK). Rozhodně nepatřilo ženám! Marie tedy porušila dva nepsané zákony: opustila práci hospodyně v době, kdy jí bylo nejvíce, a sedla si na místo, které jí podle zvyklostí nenáleží. Jaká troufalost!

Na co nás chce autor evangelia upozornit? Zkušený čtenář Bible ví, že Lukáš ve svých spisech (Evangelium a Skutky) věnuje mimořádnou pozornost ženám. Respektive zaznamenává pečlivě

události, které nějak ilustrují Boží vztah k ženě. Výsledkem je celkový obraz (z něhož zde předkládám jen malý zlomek), ukazující, že Bůh jednoznačně pozdvihuje ženu tehdejší společnosti tím, že jejímu poslání dává nový rozměr: místo mezi učedníky, dokonce místo čestné.

Za druhé – celý příběh je o volbě. Od okamžiku, kdy se příběh odehrál, uplynulo mnoho let. V mnoha zemích se postavení ženy zlepšilo natolik, že současnému čtenáři revoluční poselství příběhu snadno unikne. Všimněte si ale, že obě ženy se samy rozhodovaly o tom, jak se zachovají. Ježíš to říká ve svém komentáři: „Marie si vybrala dobrý díl...“ (Luk 10,42). Nejde totiž o to, jestli žena patří do kuchyně nebo se má zapojit do nějaké duchovní aktivity. A už vůbec příběh nenabádá k tomu, aby ženy šidly domácí práce, protože se k nim „necítí povolány“. Jde o to, umět se v každé situaci správně rozhodnout. V běžném životě čelíme toliko důležitým i méně důležitým věcem, že všechno rozhodně nemůžeme stihnout. Někdy se stane, že dvě důležité věci přijdou ve stejný okamžik. Potřebujeme Boží moudrost, abychom se uměli rozhodovat.

Maria se rozhodla správně. Možná věděla, že z toho budou nepřijemnosti, ale její „svatá drzost“ jí velela, aby využila každou vteřinu Ježíšovy služby. Nepochybuji o tom, že byla dobrou hospodyní. Jen měla jinak uspořádané priority než její sestra. To mne vede k zamyšlení, kolik času v životě promrháme zbytečně. Kolik času dnešní člověk tráví například sledováním televize, bezúčelnými setkáními a rozhovory či jinak. A jak často a rádi se vymlouváme, když jde o účast na něčem důležitém: „Já nemám čas“.

Lidský život – to jsou neustálé volby. Každodenně k nám přicházejí různé příležitosti, výzvy, situace a pozvání, v nichž se můžeme angažovat. Stále se rozhodujeme, čemu věnujeme náš čas a síly. Pokud se rozhodujeme špatně, čas nám pak někde chybí. Marie nás učí tomu, že na prvním místě je Ježíš. Možná se pak dostaneme s některými lidmi do drobných konfliktů, možná nestihneme vše, co bychom chtěli ale „vybereme si dobrý díl, o který nepřijdeme“.

Přeji Vám Boží moudrost do života.

Martin Moldan, biskup AC

LUDMILA HALLEROVÁ

Při vyslovení tohoto jména se mnohým vybaví „babička Ludmila“ nebo prostě Ludmila. Takto jsou totiž podepsané emaily od této úžasné ženy. A ještě něco se dá v těchto emailech vždycky najít: láska, radost a pokoj.

A také životní aktivita.

... mám nějaký moc zaneprázdněný čas.

O víkendu jsem v Havlíčkově Brodě a v Horní Krupé, pak v úterý odjíždím na Těšínsko a do Košic, vracím se až někdy v říjnu...

To je úryvek z jejího posledního emailu. Jinými slovy: „Chci posloužit lidem a přinést jim, co jsem poznala.“

I nám bude Ludmila předávat zkušenosti svého života.

Tabita bude od příštího čísla na pokračování přinášet její příběh tak, jak ho vypsala ve svém připravovaném životopisu Pod oblakem.

POD OBLAKEM

Toto je malá ukázka:

... Hlásí se další děťátko do rodiny. Jenže to se nijak nelíbí rodinnému lékaři, manželu maminciny sestřenice z Raušerovy rodiny. „Vždyť jsi ještě celá nervově zničená z toho, co jsi prožívala! Další dítě je čirý nesmysl! Chceš se zhroutit?“ A už jsou tu tabletky a předepsané koupele. Tatínek měl také o svoji milovanou Boženku strach. Jednou jedinkrát si vzala tabletku, jednou jedinkrát koupel. A pak rázné rozhodnutí: „I kdybych měla umřít, já to děťátko nezahubím!“ Tak se v sobotu 1. září 1928 rychle zavírala okna pokoje, protože všechno šlo tak rychle a tak to bolelo: „Nemusí všichni sousedé slyšet, jak jsem nestatečná.“ „Narodila se v košilce!“ hlásila porodní babička, paní Pardubová, když viděla, že další holčička v rodině ve spěchu vzala s sebou i placentu. „Ta bude bohatá!“

Tak začíná můj příběh ...

Ludmila

Řekni mi ...

odpovědi na vaše dotazy

Nechci tvrdit, že jsem moudrá a zralá (či stará). Prošla jsem již však určitý kus cesty jak životem, tak za Pánem. Mnohokrát jsem se ptala a mnohokrát jsem dostala odpověď. Mnohokrát jsem však neměla, koho se zeptat nebo jsem se zeptat styděla. A já potřebovala odpověď. Proto chci vám, milé čtenářky, nabídnout: „Zeptej se“. Zeptej se a společně budeme hledat odpověď. Možná ji budu znát já, možná někdo

jiný. Věřím, že není nutné zůstat s našimi otázkami bez odpovědi. (Nepopírám však, že na některé otázky dostaneme odpověď až na věčnosti.) Takže moje nabídka zní: ZEPTEJ SE.

Tímto otevíráme rubriku, v níž naleznete odpovědi na své otázky. Pokud napíšete dotaz na adresu etabita@etabita.cz, budeme hledat vhodnou osobu, která by vám mohla poradit či pomoci. Možná, že odpověď bude v jednom článku, možná vznikne cyklus článků na danou problematiku, možná se s vámi spojíme osobně. Proto neváhejte a pište. Vaše jméno ani kontakt na vás nebudeme uveřejňovat. Pokud nechcete z nejrůznějších důvodů uvádět své jméno, můžete se ptát i anonymně.

Lu

Rodina

Co nám říkají statistiky

Počet rozvodů v ČR za poslední rok vzrostl. V roce 2010 činila rozvodovost 66,2 %, tedy na 100 svateb připadlo 66 rozvodů.

Tento nárůst je společný všem civilizovaným státům, ale u nás je výraznější. Počet rozvodů se pohybuje kolem 30 tisíc ročně, klesá však počet svateb.

Existuje recept na šťastné manželství?

Myslím, že je jen málo skutečně cenných věcí, kterých v tomto životě můžeme dosáhnout, aniž bychom vynaložili čas a úsilí. A manželství mezi ně bezesporu nepatří. Vyžaduje jak čas, tak úsilí, a to od obou partnerů. Ale stojí to za to - odměnou je štěstí, které často převyšuje naše očekávání.

Dnes bych se chtěla zamyslet nad velice praktickými a zdánlivě obyčejnými věcmi, které však mohou přinést nečekané ovoce.

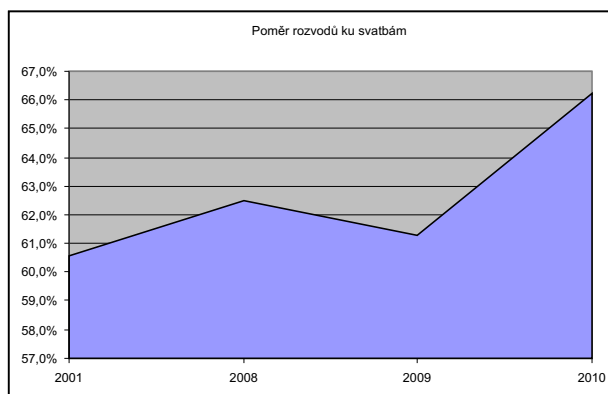

2001
Svateb: 52 374
Rozvodů: 31 586
Poměr: 60,6 %

2008
Svateb: 52 457
Rozvodů: 31 300
Poměr: 62,5 %

2009
Svateb: 47 800
Rozvodů: 29 200
Poměr: 61,3 %

2010
Svateb: 46 700
Rozvodů: 30 800
Poměr: 65,9 %

Zdroj ČSÚ

Naučme se rozumět svému partnerovi a pokusme se na svět někdy podívat jeho očima.

Pěstujme si trpělivost, dopřejme svému partnerovi, aby udělal oněch padesát kroků směrem k nám svým tempem.

Sdílejme se se svými pocity nejenom ve chvílích, kdy krize vrcholí (pak se často nevyhneme vzájemnému zraňování), pokusme se to dělat pravidelně a na nějakém hezkém místě. Myslím, že oblíbená restaurace může vytvořit příjemné prostředí a pomoci otevřít dveře vzájemné intimity a sdílení. Naslouchejme svému partnerovi a dívejme se mu přímo do očí.

Pěstujme a hýčkejme si to, co nás spojuje, hledejme nové společné zájmy, které vyhovují oběma a z kterých budeme mít oba potěšení.

Respektujme a chraňme si to, čím se od sebe lišíme. Učme se jeden od druhého, snažme se porozumět odlišnostem v povaze, přístupu a osobnosti našeho partnera a oceňujme je, protože rozdíly mohou vztah velmi často nečekaně obohatit.

Pokusme se občasně neshody řešit způsobem, který posílí a prohloubí naši lásku. Bojujme o to, abychom dokázali sdělit své pocity bez hněvu a bez hořkosti. Hledejme společně řešení, která budou přijatelná pro oba a která nás učiní šťastnými.

Jestliže nás něco nemile překvapí, neřešme to okamžitě. Ponechme si čas na reakci, protože při troše trpělivosti možná za chvíli objevíme řešení, které našemu vztahu neuškodí. Někdy i vydatný spánek může pomoci hodnotit katastrofické situace z úplně jiné perspektivy (u mnohých z nás to platí hlavně během PMS).

Bojujme o to, aby skóre pozitivních a negativních komentářů, reakcí a skutků bylo vysoce ve prospěch těch kladných.

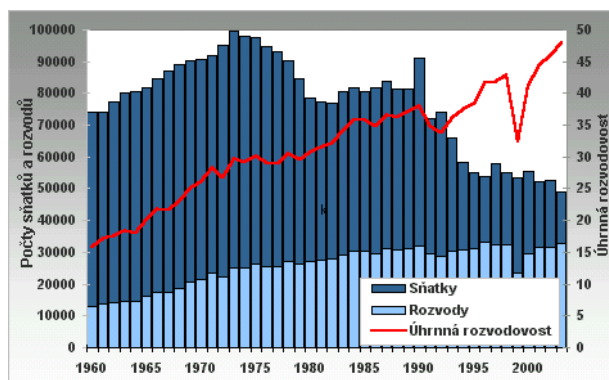
A nakonec - učme se vyjadřovat vděčnost i za ty nejmenší (z naší perspektivy) věci. Tyto projevy vděčnosti mohou být velice stručné, ale musí být upřímné.

Převzato ze zahraničních materiálů JN

Pro zajímavost a pro srovnání uvádíme ještě pohled na starší období:

Počty sňatků, rozvodů a úhrnná rozvodovost na území dnešní ČR od roku 1960

Míra rozvodovosti

Zdroj – demografický informační portál

Statistika příčin rozvratu manželství potvrzuje stále čtenější využití obecných příčin (kategorie "rozdílnost povah, zájmů" a "ostatní") před konkrétně formulovanými příčinami na straně muže či ženy. Uvedené dvě kategorie zahrnovaly v roce 2008 již téměř 87 % případů u mužů i u žen, z toho tři čtvrtiny připadly na prvně jmenovanou.

Nejvyšší míru rozvodovosti mají manželství po 2 až 5 letech trvání. Dvě třetiny návrhů na rozvod podaly ženy. V 57,3 % manželství, končících rozvodem, žily nezletilé děti. Celkem to bylo 26,5 tisíce dětí. Zdroj ČSÚ

A tak dále. Vidíme, že tato čísla jsou alarmující.

Lidé se bojí vstupovat do manželství, rodiny se rozpadají, vztahy se bortí.

Existuje tedy recept na šťastné manželství?

Při procházení internetových odkazů na toto téma jsem našla mimo jiné i tuto nabídku:

„Vzory zdarma: Návrh o rozvod manželství.“

Úžasný vzor zdarma. Pokusíme se vám nastínit i jiné vzory.

Lu

10 rad

pre šťastné manželstvo

od manželského páru, ktorý oslavil 50. výročí svatby

1.

Nikdy sa nehnevajte obaja súčasne.

2.

Nikdy na seba nekričte/nejačte, nevriskajte),
pokiaľ nehorí dom.

3.

Ak jeden z vas musí vyhrať hádku,
nech je to váš partner.

4.

Ak musíte kritizovať, robte to s láskou.

5.

Nikdy nevynášajte veci z minulosti.

6.

Radšej sa vzdejte celého sveta než jeden druhého.

7.

Nikdy nechodte spať s nedoriešenou hádkou.

8.

Alespoň jedenkrát denne povezte
partnerovi/partnerce
milé, láskavé a zdvorilé slovo.

9.

Ak ste niečo spravili nesprávne, uznajte to
a požiadajte o odpustenie.

10.

Nezabudnite, že na hádku je treba dvoch!

Převzato ze slovenského časopisu Aglow žena dnes

Tři nebezpečí

V sobotu jsem byla na svatbě kolegyni. Nádhera. Záplava květů, bílý závoj, množství gratulantů. Úsměvy, radost, štěstí.

Včera jsem se dozvěděla, že je můj dobrý známý rozvedený. Po dvaceti letech manželství. Dospívající dcera, prázdný dům, prázdné dny, samota, smutek.

Co se to děje? Proč se tolik manželství rozpadá? Proč se tak často všechno hroutí? Kde na nás číhá nebezpečí?

Jaká jsou ta nebezpečí?

1. JÁ - Já potřebuji, já chci, já už jsem takový, já nemohu, já nedokážu.
Sobectví, soběstřednost, jášství.

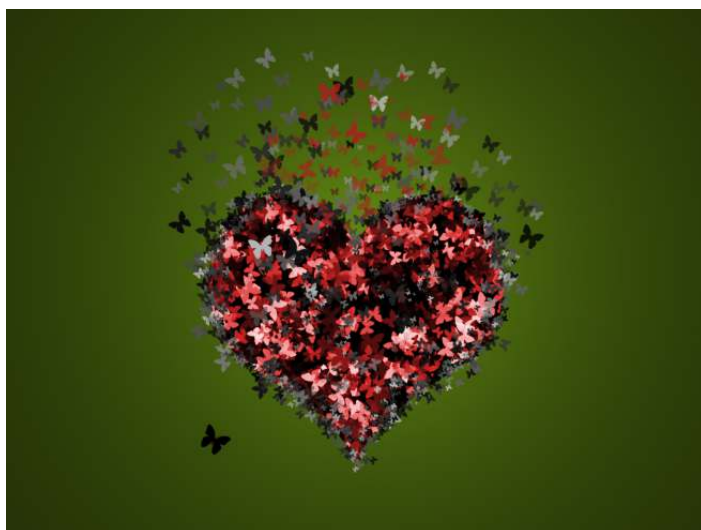
2. TY
- Ty jsi střed mého života, ty jsi zdroj mé jistoty, ty jsi naplnění mých tužeb, ty jsi ten, koho chci uctívat, není nic než ty.

3. TY A JÁ
- Ty a já jsme dokonalý pár, ty a já tvoříme něco nepohybného, ty a já nemůžeme nikdy selhat, ty a já nikdy nezklameme.

ŘEŠENÍ MYŠLENÍ

- Ty a já a Bůh

Bible - Kazatel 4:12: "Přepadnou-li jednoho, postaví se proti nim oba. A nit trojitá se teprv nepřetrhne!"

MŮJ PŘÍBĚH

Žádná práce pro Pána není marná

Přinášíme vám životní příběh jedné obyčejné ženy. Není to návod na život, ale osobní svědectví o tom, co tato žena prožívá a kde k tomu bere sílu.

Je tomu už více než deset let, kdy jsem stála před rozhodnutím, zda mám dát svou matku do ústavu, nebo o ni pečovat doma.

Mamince bylo 75 let, když u ní lékaři zjistili Alzheimerovu chorobu.

Přišlo to docela nečekaně. Konečně byly děti dospělé, měla jsem práci, která mě bavila. Prožívala jsem ve svém životě hezké období. Věděla jsem, že jednou bude maminka potřebovat pomoc, ale zdálo se to tak vzdálené, vždyť byla na svůj věk tak čilá.

Postupem času jsme však začínali pozorovat, že se s ní něco děje. Pletla si, kde bydlí, nedovedla si zajít na poštu zaplatit složenku a podobně. Byla z toho velmi zmatená. Lékaři zjistili, že trpí Alzheimerovou chorobou. Bylo jasné, že v důsledku zhoršování jejího zdravotního stavu za nějaký čas nebude moci už bydlet sama.

Moji sourozenci nemohli z různých důvodů převzít péči o maminku, proto toto rozhodnutí padlo na mě. Nevěděla jsem, co mám dělat. V církvi jsem nikdy neslyšela žádné slovo na toto téma. A ani jinde se moc o starých lidech nemluvalo. Stála jsem před rozhodnutím, zda ji umístíme do nějakého ústavu, protože s její nemocí jiná možnost nepřicházela v úvahu, a já budu moci pokračovat v práci a žít svůj život, nebo se vzdám této výhody a přijmu péči o ni. Na jedné straně jsem v srdci věděla, že ji nemohu jen tak někam odložit, není to žádná věc, je to lidský život, máma, která mě vychovala, dala mi svou lásku. Na druhé straně jsem si kladla otázku: Zvládnou to? Zdálo se mi to být velkou nepřekonatelnou horou.

Vždy když jsem stála před nějakým nesnadným rozhodnutím, hledala jsem, co na to téma říká Boží slovo. Vzala jsem si

tedy Bibli a vyhledala všechny odkazy týkající se rodičů a vztahů v rodině.

Je to závažné onemocnění mozku, při kterém dochází k zániku mozkových buněk a k následnému ubývání mozkové hmoty, čímž jsou významně narušeny mozkové funkce. Nemocní postupně ztrácejí paměť, mají problémy s vykonáváním běžných domácích úkonů, s oblékáním, dochází k poruše řeči a plynulého vyjadřování, ke stále obtížnějšímu rozhodování, ke změně osobnosti, nálady a chování. Je u nich zřejmá zhoršená orientace v prostoru, dezorientace v čase, jsou zmatení, ztrácejí zájem o své koníčky. Časem se připojuje porucha vylučování moči a stolice, obtížná chůze, upoutání na invalidní vozík, úplná ztráta soběstačnosti, takže nemocný je postupně stále více odkázán na pomoc druhé osoby.

Na několika místech je psáno, co nám říká Bůh ke vztahu k našim rodičům. Například v 5M 5,16 je psáno: „Cti svého otce i matku, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, abys byl dlouho živ a dobře se ti vedlo na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.“ Uvědomila jsem si, že Bohu velmi záleží na tom, abychom svým rodičům projevovali laskavost a péči, dokonce je to přikázání se zaslíbením.

A tak jsem si řekla, že to zkusím. Zpočátku jsem k mamince docházela, jak to jen šlo, pak jsme si ji vzali domů. Není vůbec jednoduché se o takto postiženého člověka starat. Kromě pomoci při vykonávání všech základních potřeb je tu také velký nápor na vaši psychiku. Nemocní se někdy chovají způsobem, který vás může znechutit nebo pěkně rozčítit.

Stávalo se mi, že jsem se neovládla a pak mě to mrzelo, styděla jsem se, jak s ní jedním. Neuvědomovala jsem si často, že její jednání je důsledek nemoci a ne záměr. Tehdy jsem si říkala: Bože, nebylo by jí lépe v ústavu? Vždyť já místo pomoci

sama upadám do hříchu! Ale zpětně vidím, že mě Pán vyučuje trpělivosti, vytrvalosti a sebeovládání.

Stále jsem v sobě bojovala, nemohla jsem se nějak srovnat s tím, jak dlouho budu muset přinášet takovou oběť, někdy mi bylo líto, že nemohu dělat, co bych chtěla, jít kam chci a že jsem na všechno sama. Pak mi přišla taková myšlenka: Buď se budu trápit, anebo to přijmu. Zvítězilo to druhé a skutečně se mi hodně ulevilo. Věřím, že to byla myšlenka od Boha.

Jednou jsem poslouchala výklad, ve kterém bylo řečeno: Pokud jsi v situaci, kterou nemůžeš nijak ovlivnit nebo změnit, přijmi ji. Tak to bylo i v mém případě a Duch svatý mi to jen potvrdil.

Své rozhodnutí jsem učinila na základě dvou věcí. Jednak to byla poslušnost Božím slovu, jednak křesťanská povinnost dcery k matce. Možná znáte ten pocit, který ve vás vyvolá slůvko povinnost. Takhle jsem přistupovala ke své mamince, pouze z povinnosti, kterou má dcera vůči své matce. Možná to bylo i tím, že v mém dětství mezi námi dvěma nevzniklo to pravé citové pouto, které váže matku s dítětem.

Nějak jsem v srdci cítila, že něco dělám špatně. Na obou stranách byla nespokojenost. Až mi Bůh ukázal, že musím změnit svůj postoj k matce. Nemohu vykonávat tuto práci na základě povinnosti, ale s láskou. Pán Bůh mě naplnil láskou k mamince a hodně se toho změnilo. Když máte někoho ze srdce rádi, všechno se snáší líp.

Když na mě přijde pokušení litovat se, Pán mi postaví do cesty tolik lidí, kteří to mají, jak se zdá, o mnoho těžší než já, že musím zmlknout a být vděčná. Mamince bude 87 let. Každým rokem se její zdravotní stav zhoršuje, věci, které dříve dokázala, už nevládá. Nevím, co je ještě před námi, ale vím, že jako dosud, tak i v budoucnu se mohu spolehnout na Boží pomoc.

Ne každý má tu možnost doma pečovat o své rodiče, ale Boží vůlí je, abychom na ně nezapomínali a podle svých sil a možností jim pomáhali v jejich stáří. Bůh má pro nás přichystanou odměnu. Žádná práce pro Pána není marná.

Hana Cichá

PŘEDSTAVUJEME

Apoštolská církev ve spolupráci s NEXT LEVEL INTERNATIONAL připravuje v pořadí již II. konferenci pro ženy ve službě a vedoucích pozicích nazvanou EMERGE II. Uskuteční se 11. - 12. listopadu tohoto roku v Malenovicích a jejím tématem bude „Vnitřní život vedoucích“.

Co je EMERGE?

EMERGE můžeme do češtiny přeložit jako VYJDI, VYJDI ZE STÍNU (doslova VYNOŘ SE)

Organizaci Emerge tvoří tým služebnic, které chtějí pomáhat v duchovním růstu křesťanským ženám v Evropě, zvláště ženám ve vedoucím postavení.

Čas od času je třeba si položit důležité otázky: Dokážeme obstát v životních nesnázích? Jsme zklamané anebo umíme jednat se zklamáním? Žijeme ve zdravých vztazích? Co je příčinou našich problémů? Co zpomaluje naši zralost? Ženy, které se chtějí rozvíjet v těchto oblastech služby, mají možnost navštěvovat konference, které Emerge pořádá. Slouží zde ženy, které přijíždějí ze vzdálených míst, od USA až po Austrálii. Samy si platí cestu i ubytování a ještě se věnují druhým. Není to tedy o penězích, o nějakých výhodách, ale je to o poslušnosti, pokoře a službě druhým. Služba Emerge je rozvinutá po celé Evropě.

Následující článek napsala vedoucí této služby, sestra Linda Howel.

Pro ty z vás, kteří se chtějí pocvičit v angličtině přinášíme text i v originále.

Příběh Lindy, vedoucí Emerge:

Tenkrát jsem si to neuvědomovala, ale byl to osud. Na konci roku 1999 těsně před začátkem nového tisíciletí jsem se zúčastnila evropského summitu, konference pro vedoucí konané pod záštitou organizace Next Level Internationale v Budapešti. Prostřednictvím prorocké služby mne Bůh povolal k tomu, abych "vyšla ze stínů". Nikdo mi nemusel vykládat, co to slovo pro mne znamená. Já to věděla.

Pracovala jsem naplno v čele místního sboru jako manželka staršího pastora a vedoucí služby ženám. Přesto jsem si často omlouvala svoji neochotu vzdát se svého pohodlného bezpečí a zároveň tak dovolila obavám a strachu, aby vstoupily do mého života. Měla jsem sklon neustále se srovnávat s ostatními ženami a sebe podceňovat. Bůh řekl – dál už ne! Tu noc mi ve své milosti dodal odvahu, abych naplno vykročila s jeho duchovními dary do svého života. Pozval mne do své úžasné přítomnosti. Přijala jsem jeho výzvu a od té chvíle je moje cesta s Ním pozoruhodná.

Linda's story, learning to Emerge:

I didn't realize it at the time but it was destiny. In the fall of 1999, just before the new millennium began, I attended Euro Summit, a Next Level International [NLI] leadership conference in Budapest, Hungary. Through a prophetic word, God called me to "come out of the shadows." No one had to tell me what that meant. I knew.

I had been working hard on the front lines of local church ministry as a senior pastor's wife and women's ministries director. However, I had made many excuses to avoid stepping outside my comfort zone and had allowed intimidation and fear into my life. I was guilty of comparing myself to others and would always come up short in my own eyes. God said, no more! That night He offered me the grace and the courage to walk boldly in the spiritual gifts and calling on my life. He invited me into His preferred future. I said yes and my journey into this present future has been nothing short of remarkable.

Bůh mě, váhavou vedoucí zmítanou nejrůznějšími emocemi, vzal a vysvobodil ze stínů, které mě všude obklíčovaly. Naučil mě, jak využít všech mých těžkostí v osobním životě i ve službě, jimiž jsem prošla, k pomoci druhým. Podle svého jedinečného a svrchovaného plánu mě byl zdrojem sil k tomu, abych dodávala odvalu vedoucím a probouzela v nich dar služby ženám z různých národů. Na to jsem se nikdy předtím neodvážila ani pomyslet.

Tento proces proměny začal lítostí nad vlastními pochybnostmi, strachem z lidí a pýchou. Byla jsem ochromená těmito slabostmi, které mi bránily naplno využít mých schopností a osobního potenciálu. Bůh proměnil můj pohled na sebe samu tím, že ho nahradil svým pohledem na mne. Verše Žalmu 139 pro mne oživily ve chvíli, kdy jsem do nich dosadila svoje jméno. Nakonec mne Bůh utvrdil slovy Alžběty k Marii, matce Ježíše: (Lukáš 1:45) "A blahoslavená, která uvěřila, neboť se splní, co jí je řečeno od Pána." Tento verš mě provází celým mým životem. Pomohl mi porozumět tomu, že víra úzce souvisí s důvěrou a s možností volit. Naše volba nás následně sama směřuje dál.

Z mé zkušenosti vyplývá, že život není ani laskavý, ani přátelský k nikomu z nás. Duchovní nepřítel je stále připraven přinášet zkázu a smrt. Naše lidská přirozenost nás nabádá k hledání různých způsobů jak zvládnout, ignorovat, překonávat nejrůznější životní útrapy nebo se jim úspěšně vyhnout, popřípadě od nich utéct. Ve svém vlastním životě jsem zakusila mnoho z nich: překonání vážné nemoci v mládí, potrat, předčasný porod dalšího dítěte, smrt matky na rakovinu, vyčerpávající péči o mého tchána, finančního nedostatek, nevydařený vztah, zradu a mnoho dalších. Tento výčet není ničím výjimečný, ale ukazuje nejrůznější nástroje a prostředky, kterých si Bůh použil k tomu, aby ze mne učinil to, kým jsem dnes. Bohudík můj příběh není jen o životních bouřích. Zahrnuje i vítězství, požehnání ve službě, přátelství, partnera, uzdravení a mnoho dalšího.

V posledních několika letech pracuji pro NLI, službu pro přípravu vedoucích po celé Evropě. V roce 2002 byla zřízena služba zaměřená na přípravu žen ve vedení. Emerge se zrodilo v mém srdci poté, co jsem se zaujetím naslouchala vedoucím ženám z celé Evropy, z nichž řada zoufale vyhlížela změnu pro své životy. V roce 2008 se konala na Slovensku, v samém srdci Evropy, konference EMERGE zaměřená na zmocnění žen pro vedení. Nabízíme ji i pro další národy a země. Některé severoamerické konference pomohly naplnit tuto chybějící službu a pomoci tak ženským křesťanským vedoucím. V roce 2010 byla spuštěna webová stránka www.nliemerge.com, která má sloužit jako online společenství, kde mohou čerpat podporu lidé, kteří mají ženy v církvi na srdci. Jsme rádi, že skupina přátel a příznivců Emerge roste.

God took this reluctant leader, with all my emotional baggage and set me free from the shadows smothering me. He also taught me how to use all the personal and ministry hardship I had faced to help others. Through His unique and divine plan He gave me a platform by which to encourage and call the leadership gift out in women from many nations. It is something I would never have considered trying before.

The process began for me with a repentance of my own doubt, fear of man and pride. I was paralyzed by those sins and they were causing me to fall short of my potential and capacity. God helped me reframe how I saw myself replacing it with His perspective of me. The truths found in Psalm 139 came alive as He put my name into those loving words. Finally He challenged me with the words spoken by Elizabeth over Mary, the mother of Jesus. "Blessed is she who has believed that what the Lord has said will be accomplished," Luke 1:39. It has become my life verse. He helped me understand that faith equals trust and trust is a choice. When we make the choice, the choice makes us.

It is my experience and observation that life is not kind or gentle to anyone. Our spiritual enemy is always seeking to bring destruction and death. Our human nature tries to find ways to cope, protect, ignore, medicate or run away from as much of life's pain as possible. My personal journey has included healing from a terminal illness early in life, a miscarriage, the pre-mature birth of another child, the death of my mother from cancer, the stress of caring for my father-in-law, financial need, disloyalty, broken relationship and more. My list is not unusual, but it does reveal the various tools God has used to make me who I am today. Thankfully there is more to my story than life's storms. My story includes victories, healings, fruitful ministry, impact, blessings, friendship, partnership and so much more.

For the past several years I have worked with NLI, a ministry training leaders across Europe since 1992. In 2002 they added the specialized area of training for women in leadership. EMERGE was birthed in my heart as I engaged with and listened to leaders across Europe, many of whom were desperate for something to change in their lives. In 2008 the first EMERGE conference took place in Slovakia, at the very center of Europe, as a training tool to empower women. Since then it has been offered in other nations and locations. Some North American conferences have helped bridge the gap and facilitate a sisterhood of Christian leaders. In 2010 the www.nliemerge.com website was launched to serve as an online community where people passionate about women in church and marketplace leadership gain encouragement, resource and training. We are glad to report that the EMERGE team of friends and supporters is growing.

Jsem přesvědčena, že můj příběh je jednoduchým prorockým obrazem Božího pozvání pro ženy všude na světě. V každé ženě je potenciál potřebný k zasažení národů, domácností, škol a pracovišť pro Krista. Mnoha ženám je tento pohled vzdálený, ale Bůh je takto vidí a vidí i oblasti jejich vlivu se vším, co do nich vložil.

Prorocká slova nám sama nic nezaručují, ale jsou Boží výzvou, která se naplňuje naší poslušností a ochotou. Já jsem řekla ano a věřím, že další tisíce učiní totéž.

Jsem připravena i nadále se věnovat podpoře vedoucích v dalším růstu, a to bez ohledu na jejich aktuální životní okolnosti. Mezinárodní tým mluvčích a přimluvčů úzce spolupracuje na tom, aby byly konference pro ženy užitečnou investicí do využití jejich času a potenciálu. Posláním NLI je vytvořit a posílit novou generaci radikálních vedoucích směřujících k proměně a expanzi církve v Evropě. Tým Emerge má vizi v následujícím desetiletí shromáždit, vyškolit a vyslat milion ženských vedoucích.

Moje „ano“ přispělo k tomu, že mnoho žen vyšlo ze svých „stínů“. Nyní tyto ženy denně rozšiřují Království na místech svého vlivu a jejich rozhodnutí motivuje i ostatní, aby povstaly k Božímu plánu.

It is my conviction that my story is simply a prophetic picture of God's invitation to all women everywhere. Deposited in each woman is all the potential necessary to impact nations, homes, schools and the workplace for Christ. Most women do not see themselves that way I did not either. But God does and within their sphere of influence He desires them to be all He created them to be.

Prophetic words are never guarantees of anything, but they are divine invitations that are ignited and released by willingness and obedience. I said yes and I believe for thousands of other women to say yes as well.

I continue to devote my life to challenge leaders to move to the next level, regardless for their circumstances or life stage. An international team of speakers, intercessors and trainers has come along side to make EMERGE leadership training conferences a worthwhile investment of a women's time and resources. NLI's mission is to, "Empower a whole new generation of radical leaders to equip, transform and expand the Church in Europe." The EMERGE team has a vision to gather, equip and release to purpose one million women leaders over the coming decade.

My "yes" has resulted in scores of women coming out of the shadows. Now those women are daily expanding the Kingdom in their places of influence and their choice encourages others to emerge into divine destiny.

Nádoby plné hlíny

Často slycháváme příběhy lidí, kteří si schovávali nějaký obraz, aniž by si uvědomovali jeho pravou hodnotu. Pozdější objevení plátna pak zpravidla vede nálezce k vyžádání znaleckého posudku, který má dokázat, zdali je to originál. Pokud se zjistí, že se jedná o dílo slavného malíře, zavládne veliká radost, jelikož si majitel uvědomí hodnotu tohoto pokladu.

Podobné je to i u mnoha křesťanů – neuvědomují si, že vlastní poklad. Ve 2 Kor 4: 6-7 apoštol Pavel říká: Neboť Bůh, který řekl „ze tmy ať zazáří světlo“, osvětlil naše srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově. Tento poklad máme však v hliněných nádobách, aby bylo patrné, že tato nesmírná moc je Boží a není z nás. (NBK)

Všimněte si, co Pavel říká o pokladu. Říká, že je ukrytý v nádobě z hlíny. Je tady do očí bijící kontrast mezi pokladem a nádobou, v níž je ukrytý. Boží moc je manifestována ještě silněji právě díky nedokonalosti nádoby.

Kdyby mi někdo byl řekl, že někdy budu dělat to, co dělám dnes, pomyslela bych si, že je to nemožné. Byla jsem ta, která chtěla, aby si Bůh vybral jiné k tomu, aby vedli.

Moje láska k vyučování vyrostla z příležitostí, které mi byly dány. Velmi často se držíme zpátky a nepouštíme se do některých věcí, protože si myslíme, že na to nemáme. Tu a tam se také stane, že okolnosti našeho života nás svádí k tomu, abychom vše vzdali. Neměli bychom však couvat, ale měli bychom být ochotni se chopit příležitosti, která nám umožní pozitivně ovlivnit životy lidí kolem nás.

Když mi bylo asi patnáct, dostala jsem možnost učit skupinku dětí v našem sboru. Nedostala jsem žádnou přípravu, jednoduše mi řekli, abych „učila děti Bibli.“ Zkuste si nyní představit, jak zvládnout skupinku osmi až deseti velice živých dětí, které jsou plné energie. Každou neděli na hodinu a půl! Nebylo to vůbec snadné. Často jsem si pomyslela: „Tak a dost, teď už toho mám vážně dost!“ Nicméně jsem pokračovala v učení a od rodičů jsem pak prožívala velké povzbuzení, když mi povídali, jak se dětem líbí biblické příběhy.

Nesmíme dovolit, aby nás frustrující zážitky a zklamání odradily od toho, o co nás Bůh požádal.

Při učení dětí jsem si uvědomila, že se učím i já sama. O sobě a o Bohu. Když jsou nám dány příležitosti ke službě, ať to je v naší práci anebo ve sboru, pokaždé to v sobě ukrývá potenciál k růstu.

Následovat Ježíše a používat dary, které nám dal, není vždy snadné. Přijdou okamžiky, kdy bude naše víra zkoušena a nám se nabízí snadný únik. A to je právě chvíle, kdy nás poklad (život v Ježíši), který máme uchován v nádobách z hlíny, podrží a dá nám sílu pokračovat. Přinejmenším tak jsme to pochopila já. A co ty? Poznala jsi ten poklad i osobně? Jestliže ano, možná právě teď přišel čas, abys dovolila i ostatním, aby si jej prohlédli.

Sandra Chester, Emerge team, 15. prosinec 2010 (Australie)

POVSTAŇ A ROZJASNI SE

Minulý rok jsem byla pozvaná na konferenci nazvanou „Vyjít ze stínu“, kterou pořádalo hnutí Emerge.

První, co mne napadlo, bylo, že otázku vyjít ze stínu mám již ve svém životě vyřešenou. Snad kvůli výchově mé matky, snad kvůli okolnostem ze mne vyrostl člověk bez jakéhokoliv sebevědomí. Naučila jsem se to dobře skrývat. Můj život mi připomínal život klauna. V té době byla píseň Klaunova zpověď moje osobní vyznání. Navenek veselá, temperamentní, přátelská, uvnitř klubičko strachu, úzkosti a komplexů méněcennosti. Klopýtala jsem životem a podobně jako při klopýtání po cestě, byly následkem mého způsobu chůze další rány, odřenin a nejrůznější zranění. Když jsem doklopýtala ve svých 23 letech do místa, kdy už jsem vážně nevěděla kudy dál, našla jsem záchranu. Uvěřila jsem v Boha, poznala Pána Ježíše a prožila, že mohu povstat a jít. Nebylo a není vše jednoduché. Abych mohla „vyjít ze stínu“, musela jsem prožít mnohá uzdravení, odpuštění, povzbuzení, musela jsem mnohokrát slyšet, že jsem ta, koho Bůh miluje. Pro mne vyjít ze stínu znamenalo opustit svou ochrannou masku klauna. Nejednat a netvářit se tak, jak si myslím, že se ode mne očekává. Znamenalo to také odvahu vstoupit do věcí, při kterých hrozilo, že neobstojím. Znamenalo to začít se spoléhat na Boží pomoc. Nebát se a vyjít.

Před konferencí Emerge jsem si říkala, že toto jsem už zvládla, že jsem našla odvahu vyjít, že již nepodléhám strachu opustit ochranný obal svého stínu.

Během konference jsem si ale uvědomila, že ve „stínu“ mne nedrží vždy můj strach. Často mne v klidu stínu drží moje pohodlnost. Moje lenost zvednout se, moje neochota vynaložit námahu vstát a vyjít.

Konference Emerge mi pomohla nově si uvědomit, že nemám a nechci zůstat sedět, když mne volá Bůh.

Lu

Mám oblíbené místo v Bibli, v Izajáši 60.1: Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva.

Bůh říká: Povstaň, je k tomu důvod. Bůh je s tebou.

Když ale Bůh říká povstaň, tak myslí TEBE. Bůh tě volá, abys povstala. Pozvedne tě, ale nebude se s tebou přetahovat.

STRÍPKY Z CEST - ROMAN & RUT VŘETOŇKOVÍ

Kdo jsou?

Je to mladý manželský pár nadšený pro Boha. Vystudovali Vyšší odbornou školu misijní a teologickou v Kolíně, Roman v roce 2003 a Rut hned rok po něm. Pak se vedle práce v Ostravě starali o mládež sboru AGAPE Český Těšín, založili mládežnický klub RESTART, kam chodilo hodně mladých lidí a studentů z města. Měli však v srdci touhu dál studovat Boží slovo. Tato touha je přivedla až do Filipín na Bethel Bible College v Manile, kde v roce 2010 získali bakalářský titul, v současné době pokračují v navazujícím magisterském studiu na Asia Pacific Theological Seminary v Baguio City v oborech služba (Roman) a misie (Rut). Ve volném čase slouží na různých místech Filipín i v jiných asijských státech.

Budeme vám postupně přinášet postřehy z jejich misijního pobytu.

Al

DOPIS

První pozdrav z Filipín

První zápas – zápas s časovým posunem

Je to pár dnů, co jsme s manželem přiletěli do Manily, kde budeme studovat Biblickou školu. Časový rozdíl je 6 hodin. První noc jsme neměli problém usnout, protože jsme byli unavení dlouhým letem a přestupy. Druhá noc byla poněkud jiná. Bylo kolem půlnoci a my jsme leželi na lůžku a tupě zírali na strop. Nemohli jsme usnout. Další den mě kolem poledne přemáhal spánek. Věděla jsem, že když si půjdu během dne zdřímnout, večer budu znovu čilá a tak to půjde stále dokola. Mezi cestovateli se říká, že cesta směrem do Asie je z hlediska vyrovnávání časového posunu pro člověka horší než cesta zpátky do Evropy. Časový posun se nejlépe překoná, když člověk vydrží v bdělém stavu až do večera. Před obědem jsem měla opravdu krizi. Musela jsem jít změnit činnost, abych zůstala vzhůru. Vydržela jsem! Mám skoro vyhráno. Sice ještě pár dnů mohu pocítovat únavu, ale ta postupně odezní.

Někdy se nám může zdát, že i v duchovním životě přichází tzv. „časový posun“. Je jen na nás, jestli chceme projít touto změnou rychle. Buď se pokusíme „únavu“ překonat, nebo si ve dne zdřímneme a v noci nebudeme moci spát. Volba je jen na nás, jestli se situací, kterou procházíme, necháme zmitat, nebo zda se postavíme a budeme jí statečně čelit. Já jsem to nevzdala.

Rutik

DOMA je tam kde nemusí být vždy dokonale uklizeno

Chci pozvat na návštěvu své přátele, ale nemám uklizeno! A upřímně řečeno, nemám na to ani sílu, ani chuť, a tak ve mně probíhá vnitřní boj – popadnout vysavač, prachovku a saponát anebo se na to vykašlat?

Ale co si o mně pomyslí moji hosté?

A tak se někdy stane, že to raději vzdám a rozhodnu se pozvání odložit na neurčito (což většinou znamená několik měsíců) a dovolím, aby se můj postoj k čistotě postavil do cesty mé pohostinnosti.

Ano, přiznám se bez mučení, pustit se do velkého úklidu pro mě často znamená dlouhé odhodlávání a přípravy; mnohem jednodušší a určitě rychlejší je projít domem a prostě posbírat a odklidit věci z viditelných míst a odložit je tam, kde nejsou na první pohled vidět anebo v tom lepším případě tam, kam patří.

Nedávno jsem mluvila s kamarádkou, která kvůli pocitu, že nemá dost uklizeno, neměla hosty již několik měsíců. Což je škoda, protože má útulný a hezký byt, ale naneštěstí má několik přítelkyň, které se během let z nějakého důvodu staly absolutními fanatičkami do úklidu, a ona má pocit, že její byt nedokáže dosáhnout jejich standardu.

Jaké jsou naše priority?

Když přijde na úklid, často ztrácíme ze zřetele, co se v životě opravdu počítá. Náš život je uspěchaný a komplikovaný. Ženeme se za něčím, na čem až tak nezáleží (jako je například velký úklid před příchodem našich hostů), a pak se lehce stane, že se náš úhel pohledu pokríví. Snažíme se

věci přivést k dokonalosti a nedokážeme dohlédnout za obzor.

Trvalo mi dlouho, než jsem se naučila ptát sama sebe: Co si vybereš? Budeš se raději dál radovat z toho, co zatím bylo klidným a pokojným dnem, anebo vystřelíš jako pružina a začneš lítat s hadrem a vysavačem kolem dokola, přivádějíc celou svou rodinu k šílenství? A to vše jen proto, aby vše vypadalo tak, jak má?

Učím se, které věci jsou pro mé hosty důležité (jako například připravit pro ně malé pohoštění), a přišla jsem na to, že šťastná a nevystresovaná rodina a hostitelka, která je v pohodě, jsou mnohem důležitější než mít věci dokonalé.

Nakonec jsem ty hosty pozvala. Měli jsme se skvěle, ale uvědomila jsem si, jak snadné je ztratit ten správný pohled na věc. V jednom okamžiku jsem se přistihla, jak se dívám dolů, na nevyfluxovaný koberec. Na okamžik jsem se cítila trapně. Pak jsem ale zvedla oči a podívala se do tváří těch, kteří se mnou seděli kolem stolu, a moje perspektiva se opět narovнала.

Vážně, není to o drobcích na podlaze ani o chaotických hromadách věcí tu a tam po domě. Není to o tom, že jsem líná a uklízet se mi nechce. Ale za žádnou cenu bych se nechtěla proměnit ve fanatičku, která tráví větší část svého dne s vysavačem v jedné a prachovkou ve druhé ruce. Někdy mám jednoduše tak plný rozvrh, že si musím srovnat priority a uvědomit si, na čem opravdu záleží. Určitě nebudu odkládat setkání s lidmi, kteří jsou mi drazí a kteří mě budují, a nevzdám se jich kvůli čistému domu. Protože to je plán toho zlého.

Raději si uchovám vzácná a budující přátelství, než bych je vyměnila za čistý dům.

A co ty? Musí být tvůj dům dokonale uklizený, než se odhodláš pustit někoho dovnitř?

Převzato ze zahraničních materiálů JN

Několik tipů, co dělat, abys neomdlela, když někdo zazvoní

Udržuj pořádek průběžně. Je mnohem snazší poklidit drobnosti, než se pouštět do velkého úklidu.

Dávej věci na svá místa. Nikoho nepřekvapí, že je psací stůl plný knih a na kuchyňské lince je neumyté nádobí. Horší je, když je to naopak :).

Snaž se si práci co nejvíce zjednodušit. Pro návštěvy poříd' nezehlivé povlečení, na stůl dej prostírání, které se nemačká. Máš-li možnost, investuj do praktických pomocníků v domácnosti (dobrý mop, vysavač, myčka...).

Nenech „zarůst špínu“. Neuklízej, než přijde návštěva, ale urči si jiný, pro tebe vhodný čas, kdy uklidíš důkladněji.

Vytvoř si úložné prostory. Pokud máš věci kam uklidit, nehrozí tolik, že se budou povalovat po celém bytě.

Měj doma v rezervě vždy „něco na zub“, čím bys mohla návštěvu pohostit (sušenky, zmrzlinu, dobrý kompot a šlehačku, oříšky...).

Nauč se milovat svůj domov. Je snadné dělat něco, co máme rádi.

Bud' svobodná. Tvoje návštěva přichází k tobě domů a ne do muzea. Na domově je samozřejmě vidět, že se tam žije. A to je krásné.

PROVĚTREJ SKŘÍNĚ

O dovolené jsme byli u známých v Holandsku. Pozvali nás, abychom bydleli v jejich domečku. Úmyslně píší „domečku“, protože rozměry jejich domu byly opravdu minimalistické. Vše bylo malé. Malá kuchyň, malá komora, malá předsíň, malá koupelna, malá... Vše bylo malé, a přesto jsem se tam necítila stísněně. I přes malé rozměry domu, jak je to v Holandsku zcela běžné, bylo všude dost místa. První otázka, která mne napadla, byla: Kde mají věci? Kam složili všechno, co mne doma často až zavaluje? Zeptala jsem se své hostitelky a dostala jsem dvě odpovědi:

1. Co nepotřebuji, dávám pryč.
2. Nekupuji věci, které nepotřebuji.

Myslím, že v tom je problém mnohých z nás – shromažďujeme. Snad v nás zůstal trochu strach z doby, kdy bylo těžké něco sehnat, snad se bojíme, že si to v budoucnu nebudeme moci finančně dovolit, snad „něco mít“ nám dává pocit jistoty.

Tak se nám plní skříně věcmi, které nepotřebujeme. A když jsou skříně plné, vymyslíme další skříně a další úložné prostory, pak věci putují na půdu nebo k babičkám ...na vše padá prach...

Dozrálo ve mně přesvědčení, že provětrám skříně. Nad jejich obsahem se budu ptát: Potřebuji toto? Má tato věc pro mne nějaký význam ať už v užitečnosti, či pro radost nebo pro vzpomínku? Nebo je to věc, která by měla opustit můj dům, můj šatník, mou spíž?

Vypráví se jeden starý vtíp. K mudrému rabínovi přišel muž s problémem.

„Rabi, mám ženu a tři děti, bydlí nás pět v jedné místnosti, nemůžeme se tam vejít. Co mám dělat?“ Rabi se ho zeptal, zda má rodiče, a když zjistil, že ti bydlí sami, poradil muži: „Vezmi k sobě bydlet i rodiče a uvidíš.“ Za měsíc přišel muž ještě ztrápenější: „Rabi, udělal jsem, co jsi řekl a máme stále málo místa.“ Rabi se zeptal na

sousedy a pak poradil muži, aby vzal k sobě bydlet ještě sousedovy děti. Po měsíci muž přišel a už ve dveřích hlásil, že je situace pořád strašná. „Měl bys vzít do domu ještě vaši ovečku“, poradil rabín. Za další měsíc muž přišel a ptá se: „Rabi, poslechl jsem tvé rady, ale místa máme stále méně.“ „Tak teď pošli každého zase zpět, odkud přišel, a ovečku dej zpátky na dvůr“, zněla poslední rabínova rada. Již za týden přišel muž a s úsměvem na tváři oznamoval: „Rabi, poslechl jsem tě, je nás doma již jen pět a to bys nevěřil, kolik máme každý místa.“

Občas si na tento vtíp vzpomenu. Hlavně ve chvílích, kdy myslím, že nemám to, co bych chtěla.

Mám radu: Pokud máš pocit, že je tvůj domov zavalený, provětrej skříně.

A pokud máš pocit, že je tvůj život zavalený, možná se také zastav a provětrej ho. Zamysli se, zda všechny věci, kterými jsi svůj život zaplnila, tam mají být. Provětrej skříně.

Lu

Podzimní listy

Miluju jaro. První kočičky, první jehnědy, první chocholky kopřiv, které mráz nespálí. Miluju křehkou krásu sněženek, bledulí a jejich jarních kamarádek.

Miluju léto. Ranní les při sběru borůvek, odpolední koupání v Lipně, večerní táboráky. Vůni jahod, malin, kopru.

Miluju podzim. Toho krásného a lahodného ovoce! Těch hub! Ty krásné barvy jasné oblohy a podzimního listí! Víte, že zářivost zlata dává podzimním listům sluníčko? V mlze nebo v šeru vypadá podzimní listí úplně jinak.

Náš život má také svoje jaro, léto a podzim. Mladý člověk může být ošklivě poznamenán mrazem špatných vztahů, dospělý je svému stromu, ke kterému patří, ohromně užitečný – a starý člověk je jako usychající list. Najednou je k ničemu. Špatně vidí, špatně slyší, nikam nedoběhne, moc toho nevyrobí. A přesto je úžasně krásný. Má životní zkušenosti, které leccos dovolují vidět s nadhledem. Má čas nakreslit vnučkovi panáčka, přečíst pohádku, zazpívat písničku. To z něj září slunce lásky, kterou takový člověk za celý život dával i přijímal. A pokud tento starý člověk zná slunce Boží lásky a ví, že Pán Ježíš je jeho přímlovce u Stvořitele, takový člověk se může těšit i na ten věčný spánek, protože ví, že se probudí v Boží náruči a bude se svým Spasitelem.

Marie Faldynová

CESTOMÁNIE

Zajdi do lesa

Sedím u počítače a lámu si hlavu nad uspořádáním prvního čísla Tabity. Co vše tam dát, jak vše seřadit? Venku začíná krásný sluneční den a mně je líto, že mám dnes tolik práce.

Co bude v rubrice o cestování? Nápadů je hodně: města, cyklostezky, rybníky, rozhledny apod. Ale který je ten správný pro první číslo? Sluníčko nakukuje do oken a na trávě se perlí zbytky ranní rosy. Mám nápad, zajdu si do lesa. Nemám na to moc času, ale hodinu určitě vyšetřím. Beru košík a nůž, to kdyby tam byly houby, a vyrážím. Nádhera. Větlemi stromů se prodírají sluneční paprsky a tvoří zajímavé obrazy složené ze světla a stínů, zelený mech kontrastuje s hnědým jehličím, poslední lahodné maliny se červenají na větvičkách. V tichu lesa se ozývá ptačí zpěv a bzukot včel. Náladu mi nezkazila ani skupinka hořkých hříbků, pyšně se napařujících na mechu. Potvory, tváří se nádherně a teprve, když se k nim proderu, tak poznám, co jsou zač. Košík se mi zvolna plní houbami. Velmi zvolna. Nevadí, alespoň to zvládneme sníst. Vzpomínám, jak jeden rok, kdy bylo opravdu hodně hub, naše babička naříkala, že už nemůže chodit do lesa, protože je tam tolik hub, že už neví co s nimi a nechat je tam neumí. Dnes je jich přiměřeně. Přidávám si do košíku jeřabiny, ze kterých si usuším kytku na zimu a směřuji k domovu. Byla jsem v lese 65 minut a mám pocit, jako bych byla na dovolené.

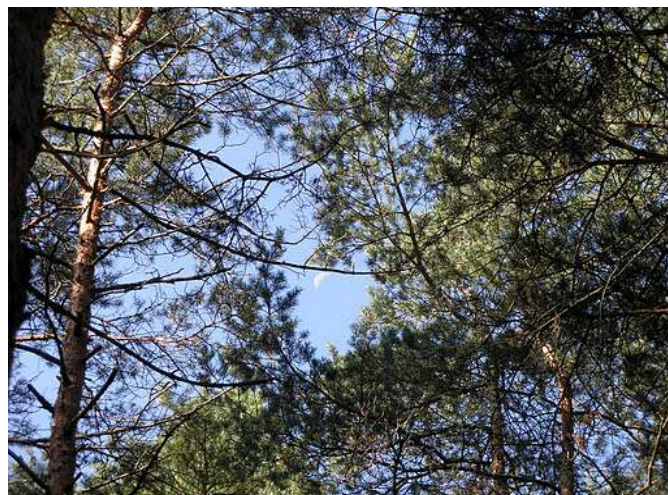
Tak tedy první tip na výlet: zajděte do lesa.

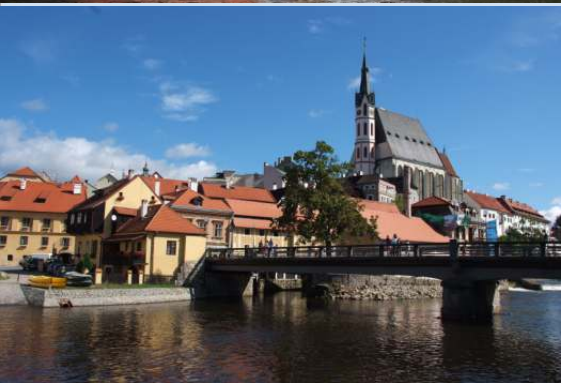
Vezměte si mapu svého okolí, podívejte se, kde je les, do kterého se nejsnáze dostanete, a vyrazte. Nerozhodujte se dlouho, protože jinak nevyrazíte nikdy. Stačí vám tak tři hodiny času a možná uvidíte víc než na dlouhé zahraniční cestě. Teď si pravděpodobně říkáte. „Tak toto je ta slibovaná rubrika o cestování? Pošlou nás do lesa za naším domem.“ Abyste se necítili podvedeni, pozveme vás též na návštěvu jednoho krásného města. Nejdříve vám však chceme ukázat obrázky, které možná v každodenním shonu přehlídíte.

Ještě se na závěr vrátím k těm houbám. Co s nimi? Jak nejraději připravujete houby? Máte nějaký rodinný či netradiční recept na jejich úpravu? Pošlete ho prosím na adresu etabita@etabita.cz.

V některém z dalších čísel pak najdete rubriku: „Jak vařit, když ty houby tolik rostou.“

Prosím napište!

Rádi jezdíme s manželem na výlety po Česku, a to jak jednodenní, tak i víkendové.

Když jsme poprvé navštívili Český Krumlov, byli jsme nadšeni. Od té doby když se mě někdo zeptá, které město u nás bych považovala za nejhezčí, tak jednoznačně Český Krumlov. A to i přesto, že sami pocházíme z Kutné Hory, a ta také není k zahzení a určitě stojí za vaši pozornost. Ale o Kutné Hoře někdy příště.

Český Krumlov nám připadal trochu jako skanzen. Vše, co stojí za vidění, je soustředěno přímo v centru, takže se moc nenaběháte. Stačí zaparkovat na centrálním parkovišti, které je přímo pod zámekem, a vyrazit do ulic. Většina domů je historických a velmi citlivě opravených.

Český Krumlov nikdy nebyl tak bohatý jako Kutná Hora. To mělo své výhody. Nebyly peníze na opravy, a tak většina domů zůstala neopravena a ušetřena různých nevhodných zásahů až do roku 1989. Teprve poté se začalo s opravami. Ale to už se k památkám přistupovalo daleko zodpovědněji. Na Českém Krumlově je to vidět.

V těchto domech v centru se většinou nebydlí. Horní patra slouží jako hotely a penziony, dole je obchod nebo hospůdka. Co dům, to možnost ubytování, takže pokud není ve městě nějaká akce, např. Historické slavnosti nebo Hudební slavnosti, nemusíte se obávat, že zůstanete na ulici.

Hospůdky – to je samostatná kapitola. Ve městě jich je plno a prakticky všechny jsou stylové. Mnohé mají uvnitř otevřená ohniště, na kterých vám obsluha, také stylově oblečená, připravuje přímo před vámi objednaná jídla.

Je tam např. Cikánská hospůdka - a to nejen svým názvem, ale i majiteli. Pokud vím, tak v této restauraci jednou slavil své narozeniny i Karel Gott. Najdete tam i velmi pěknou vegetariánskou restauraci. Mnohé restaurace a cukrárny mají posezení přímo na břehu řeky Vltavy, což má také své kouzlo.

Místní opravený pivovar stojí také rozhodně za prohlídku a stylová pivní restaurace za posezení. Hned naproti je ojedinělý penzion Ve věži.

Kdo má rád dnes velmi populární koktejly, tomu doporučuji bar u Zappy. Posezení v krásném kamenném sklepě, ve kterém je i stará studna s vodou.

Když jsme byli v tomto městě úplně poprvé, nenarazili jsme v centru ani na jeden „vietnamský“ obchod, což se mi velmi líbilo. Dnes už je bohužel situace jiná. Škoda.

A památky? K těm jsem se ještě ani nedostala. Ale nevádí. Chtěla jsem vám představit toto město jinak a nalákat vás k jeho návštěvě. Památky si pak už jistě najdete sami.

Pokud si chcete toto město opravdu vychutnat, věnujte mu alespoň dva dny. A věřte, zklamání nebudete.

Další památky v okolí, které můžete navštívit: hrad Rožmberk, Hluboká, Holašovice

Dana Horáková

Bohoslužby místních církví v Českém Krumlově

Sbor Církve bratrské: Urbinská 187, Telefon : 00420-38-26158

Čtvrtek od 17.00 hodin, neděle od 9.00 hodin

Sbor Církve Českobratrské Evangelické: Urbinská 187,

Telefon : +420 387 316 026; +420 380 232 3304

Bohoslužba : Neděle od 13.30 hodin

Církev římskokatolická : Prelátský úřad ČK, Horní č. p. 156, Telefon : +420 380 711 336

kostel sv. Víta ve městě Český Krumlov

Sbor Církve Adventistů sedmého dne v Českém Krumlově : Urbinská 187

Telefon :00420-38-28605

Bohoslužba : Sobota od 9.30 hodin

Jak vařit když je hodně zelenin

Domácí Kunovjanka

Suroviny:

750g celeru
500g mrkve
1 kg cibule
750g paprik
2l vody
400 ml octa
80g soli
150g cukru krupice
2 bobkové listy
10 kuliček pepře
5 kuliček nového koření
2 lžičky hořčičného semínka

Celer a mrkev pokrájíme na kostičky a povaříme 4 minuty. Cibuli nakrájíme na kolečka a papriky na nudličky. Vše zalijeme svařeným horkým nálevem, promícháme a necháme proležet 24 hodin. Plníme do sklenic. Sklenice zavařujeme úplně potopené při varu 10 min. Pro příznivce ostřejší chutě můžeme do skleničky přidat feferonku. Nálev můžeme podle chuti osolit, přisladit či jinak dochutit.

Kunovjanku můžeme použít na kuře, když ho pečeme v pekáči (s přidáním kečupu), do bramborového salátu (pokud zbudou brambory z předešlého dne, pak je to velmi rychlá a chutná forma bramborového salátu), do těstovinového salátu, samotnou jako přílohu k hlavním jídlům. Chutná je i do rizota (bez nálevu) nebo ji můžeme přidat k masu nakrájenému na kostičky (dokonce i k sojovému). Pomletá Kunovjanka s pomletým salámem (můžeme vynechat) a Majolkou je výborná na chlebičky nebo na chléb jako pomazánka. Výhodné je vyrábět ji v době, kdy některá ze surovin výrazně levnější, např. celer nebo kapie, pak vyjde jedna sklenička kolem šesti či sedmi korun.

Zavařování okurek po jedné sklenici

Suroviny:

okurky
kopr
2-3 kolečka mrkve
kousek cibule
křenu
4 lžíce octa
4 sachariny
3-4 kuličky nového koření
4 celé pepře
1 bobkový list
1 lžička Deka

Dolijeme studenou vodou a sterilizujeme obvyklým způsobem.

Lečové rizoto aneb uvařeno za 10 min

Suroviny:

tuk
cibule
rajčata
papriky
cuketa
rýže
sůl

V „papiňáku“ osmažíme cibulku na oleji. Můžeme přidat a opéct nakrájenou uzeninu nebo zbytky pečeného masa. Na to dáme nakrájená rajčata, papriky, cuketu a syrovou vypranou rýži. Zalijeme vodou (na 1 hrnek rýže dáme 1 hrnek vody) a osolíme, případně dochutíme pepřem či sojovou omáčkou. Vaříme v tlakovém hrnci a za 10 minut od vzniku tlaku máme hotové jídlo.

Směs udušenou z cuket, rajčat a paprik lze také zavařit a pak ji použít do rizota nebo pod maso společně s červenými fazolemi a mexickým kořením (Gril MIX Mexiko).

PŘÍŠTĚ: Jak vařit, když chystám slavnost, aneb předkrm dělá jídlo slavnostní.

PROTO: Kdo máte vyzkoušený dobrý předkrm, pošlete recept na etabita@etabita.cz

Help!

Tabita se právě narodila (či znova narodila) a k tomu, aby mohla žít, něco potřebuje.
Potřebuje vaši pomoc.

Potřebuje:

- **vaše příspěvky**

Prosím pište nám vaše příběhy, vaše úvahy, vaše nápady, recepty, vaše...

- **váš zájem**

Prosím pište vaše připomínky, dotazy, potřeby...

- **vaši podporu**

I když všichni, kteří Tabitu připravují, pracují zdarma, jistým nákladům se nevyhneme. Protože chceme rozesílat Tabitu bezplatně, budeme vděčni za jakýkoliv finanční příspěvek. Příspěvky budete moci posílat na účet Tabity, který bude uveřejňován ve všech dalších číslech časopisu. Na vyžádání zašleme potvrzení o daru.

- **vaše emailové adresy**

Tabitu chceme rozesílat ke stažení co největšímu počtu odběratelů. Prosím zasílejte nám emailové adresy zájemkyň o časopis na adresu expedice@etabita.cz

- **vaše modlitby**

Věříme, že k tomu, abychom Tabitu začali nově vydávat, nás vede Bůh. Nechceme, aby to bylo naše dílo, ale Boží. Prosím, modlete se za nás a za celou Tabitu.

Děkujeme.

INZERCE

Čtení pro Árona

Začátkem prosince budeme mít možnost koupit pro děti nové dvojCD, které je plné příběhů, básniček, ukolébavek, říkanek a písní zpracovaných na základě Bible. Autoři Artur a Lucie Římanovi se zaměřili na Starý zákon a snaží se dětem přiblížit životy hrdinů od Adama po Mojžíše. Součástí CD bude i omalovánka ilustrovaná Andrzejem Cieślarem. Koupí CD přispějete na děti v Africe.

Cena CD je 280,- + poštovné, bude možné si ho objednat na adrese cteniproarona@seznam.cz.

Vejděme do světa Bible spolu s našimi dětmi a dovolme, aby nám byl představen Šét, Noe, Izák, Besaleel nebo třeba i Miriam v úplně novém světle.